

همه روایت‌ها از جشن خونین

چه کسی جشن خونکای یهودیان در استرالیا را به خون کشید؟

۳۱۶ درصد

اقدامات ضدیهودی در استرالیا افزایش یافته است.

۲۰ نفر

کشته و صدها نفر زخمی آمار این تیراندازی بوده است.

۲ صفحه

جمهوری تابهارستان با اتوبوس ایرانی

۵ اتوبوس تمام‌برقی ایرانی این هفته

به ناوگان حمل‌ونقل عمومی پایتخت افزوده می‌شود

۱۳ صفحه

همیشه یک

رسانه‌ها، تحلیلگران و مقامات غربی بارها به افزایش قدرت ایران اذعان کرده‌اند

اعتراف غربی‌ها به پیشرفت ایران

رهبر انقلاب: کمبودهای زیادی داریم اما کشور در حال پیشرفت است

یادداشت

محسن مهدیان؛ مدیرمسئول

وقتی پدر و مادر سوژه خنده می‌شوند

این روزها در شبکه‌های اجتماعی صحنه‌های تکراری شده است؛ ویدئوهایی طنز که سوژه محوری آنها مستخره کردن پدر و مادر، همسر، برادر، خواهر و حتی فرزند است؛ دانش‌آموزانی که از معلم‌شان فیلم می‌گیرند؛ همسرانی که عیب‌های یکدیگر را برای خندانند دیگران منتشر می‌کنند و نزدیکانی که حریم خصوصی یکدیگر را برای چند ثانیه خنده می‌شکنند.

این رفتارها را نباید ساده گرفت. این فقط یک شوخی یا سرگرمی نیست؛ نشانه یک آسیب نگران‌کننده در فرهنگ رسانه‌ای ماست. ما با پدیده‌ای روبه‌رو هستیم که اعتراض، تمسخر و مرز شکنی را به «هویت» تبدیل کرده است.

وقتی اعتراض تبدیل به هیت شد، موضوع آن اهمیتی ندارد. دیروز مخاطب اعتراض، مسئول و حکومت بود؛ امروز نوبت رسیده به معلم، پدر، مادر، همسر و فرزند و احترام به عزیزترین آدم‌ها قربانی چند لایک و چند ثانیه دیده شدن می‌شود.

ریشه این بحران فقط اجتماعی نیست؛ هویتی است. در فرهنگ مدرن و در جهان شبکه‌های اجتماعی، افراد برای متمایز شدن نیاز دارند «نه» بگویند، اما چون متمایز شدن از مسیرهای سخت مانند هنر، علم، مهارت یا اخلاق نیاز به تلاش دارد، مسیر ساده‌تر انتخاب می‌شود: مخالفت، تمرد و اعتراض؛ حالا یا در قالب نقد و حمله یا در قالب طنز و سخره.

این الگو فقط ایرانی نیست؛ در دل فرهنگ غربی دهه‌هاست که پرورش یافته است؛ در هیپ‌هاپ و رپ؛ در جریان‌های شیطان پرستی نمادین؛ در هنرهای معترض؛ در موسیقی‌هایی که «نه گفتن به همه چیز» را نشانه آزادی می‌دانند. در بسیاری از این جریان‌ها، شیطان نماد کسی است که از راه اعتراض هویت پیدا می‌کند؛ «من سجده نمی‌کنم، پس هستم». این همان فلسفه قدیمی تمرد است که امروز لباس مدرن پوشیده است.

وقتی همین روحیه وارد شبکه‌های اجتماعی می‌شود، کامنت گذاشتن نیز به میدان نبرد هویتی تبدیل می‌شود. هر که مخالف است باید تحقیر شود؛ هر نظری که با ما یکی نباشد باید لگدمال شود و لحن‌ها چنان خشن می‌شود که گویی هر نقد، حمله به «هویت» شخصی است.

فرهنگ اعتراض اگر اخلاق نداشته باشد، از نقد و مطالبه و عدالت‌خواهی جدا می‌شود و به سمت نوعی عصیان بی‌هدف می‌رود؛ عصیانی که نه اصلاح می‌کند، نه می‌سازد؛ فقط حرمت می‌ریزد و روابط انسانی را فرسوده می‌کند.

آن روزها که به عدالت‌خواهی انحرافی اعتراض می‌شود، دغدغه همین روحیه اعتراض هویتی بود که اگر اصلاح نشود، اعتراض فقط متوجه حکومت و مسئول نخواهد ماند، بلکه تا به‌سرخه گرفتن نزدیک‌ترین‌ها کشیده می‌شود. امروز نشانه‌های این هویت اعتراضی را در سبک کامنت گذاشتن، نقد کردن، طنز ساختن و حتی شوخی‌های خانوادگی می‌بینیم.

نگران باشیم و برای اصلاح این فرهنگ چاره ببندیم. این مسیر اگر ادامه یابد، نه سیاست را اصلاح می‌کند، نه جامعه را آرام‌تر، نه خانواده را محترم‌تر؛ فقط جامعه‌ای می‌سازد که در آن، انسان‌ها از راه تحقیر یکدیگر احساس بودن می‌کنند.

صفحه ۵

توفان نوح در راه ایران!

پیش‌بینی‌ها از بروز بارش‌های شدید در جنوب ایران و صدور هشدار قرمز برای ۴ استان خبر می‌دهد

سریع و خشن با آقای گل جهان

کریس رونالدو کنار وین دیزل می‌درخشد؟

صفحه ۷

صفحه ۱۴

قدم زدن در باغ نورانی پایتخت

این روزها اگر گذرتان به بوستان ملت بیفتد، باغی می‌بینید که در فضای مجازی به باغ اسرارآمیز معروف شده است

6 260641 200359 >

6 260641 200014 >